

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 22.6.2012.
COM(2012) 336 final

2012/0164 (APP)

Priekšlikums

PADOMES REGULA,

**ar ko izveido mehānismu finansiālas palīdzības sniegšanai dalībvalstīm, kuru naudas
vienība nav euro**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

2002. gada 18. februārī tika pieņemta Regula (EK) Nr. 332/2002, ar kuru izveidoja Savienības finansiālās palīdzības mehānismu. Regulas mērķis ir atvieglot ārējās finansēšanas ierobežojumu dalībvalstīm, kurām ir radušās vai kuras nopietni apdraud grūtības saistībā ar maksājumu bilanci. Tā attiecas tikai uz tām dalībvalstīm, kuru naudas vienība nav euro. Nepieredzētā globālā krīze, kas skārusi pasauli pēdējo gadu laikā, ir radījusi nopietnu kaitējumu tautsaimniecības izaugsmei un finanšu stabilitātei un izraisījusi dalībvalstu budžeta deficīta, maksājumu bilances un parāda situācijas pasliktināšanos, liekot vairākām dalībvalstīm meklēt finansiālo palīdzību.

Ekonomiskās un finansiālās krīzes kontekstā ir radīti jauni palīdzības instrumenti, izveidojot Eiropas Finanšu stabilitātes instrumentu (EFSI), Eiropas Finanšu stabilizācijas mehānismu (EFSM) un drīzumā arī Eiropas Stabilizācijas mehānismu (ESM). Tomēr pašreizējā regula vairs neatbilst šādai notikumu attīstībai. Konkrēti, ar šiem finanšu stabilizācijas mehānismiem ir izveidoti jauni piesardzības instrumenti, kas dod iespēju sniegt finansiālu palīdzību euro zonas dalībvalstīm. Spēkā esošās regulas pārskatīšana ļaus dalībvalstīm, kas nav euro zonas dalībnieces, izmantot līdzīgus finanšu instrumentus. Turklāt tā ļaus papildināt spēkā esošo regulu, ņemot vērā neseno ekonomiskās pārvaldības nostiprināšanu un labāku ekonomikas un budžeta koordināciju, lai nodrošinātu vienlīdzīgākus konkurences apstākļus starp euro zonas dalībvalstīm un dalībvalstīm, kas nav euro zonas dalībnieces. Visbeidzot, tai būtu jāpalielina arī lēmumu pieņemšanas efektivitāte, vienkāršojot procedūru regulas piemērošanai, izmantojot nevis divas, bet vienu procedūras posmu.

2. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Ar šo regulu izveido mehānismu Savienības finansiālās palīdzības sniegšanai, kuru var piešķirt dalībvalstij, kas nav euro zonas dalībniiece un kurai ir radušās grūtības vai kurai tās draud saistībā ar maksājumu bilanci (1. pants). Finansiālo palīdzību var sniegt aizdevuma veidā vai piešķirot kredītlīniju ar kopējo neatmaksāto summu, kas ierobežota līdz 50 miljardiem euro (2. pants). Kredītlīnija var būt kredītlīnija piesardzības pasākumu veidā (*precautionary conditioned credit line, PCCL*), kura ir balstīta uz atbilstības kritērijiem, vai kredītlīnija ar pastiprinātiem nosacījumiem (*enhanced conditions credit line, ECCL*), kuras pamatā ir atbilstības kritēriji un jauni politikas pasākumi (4. pants).

Padome var nolemt piešķirt aizdevumu pēc Komisijas ieteikuma (3. pants). Aizdevuma piešķiršana ir atkarīga no tā, vai dalībvalsts pieņem makroekonomiskās korekcijas programmu, kuras mērķis ir atjaunot līdzsvarotu maksājumu bilances pozīciju un tās spēju sevi pilnībā finansēt finanšu tirgos. Komisija saziņā ar Eiropas Centrālo banku (ECB) un vajadzības gadījumā Starptautisko Valūtas fondu (SVF) uzrauga makroekonomiskās korekcijas programmas īstenošanas progresu, regulāri dodoties pārbaudes komandējumos.

Lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un pārskatatbildību, pārskatītajā regulā ir jauni noteikumi, kas uzlabos dialogu par finansiālās palīdzības īstenošanu. Konkrētāk, attiecīgā Eiropas Parlamenta komiteja var piedāvāt dalībvalstij piedalīties viedokļu apmaiņā par korekcijas programmas izpildes gaitu. Attiecīgās dalībvalsts parlaments var uzaicināt

Komisijas pārstāvjus piedalīties viedokļu apmaiņā par makroekonomiskās korekcijas programmas izpildes gaitu.

Padome nolemj piešķirt *PCCL* vai *ECCL* pēc Eiropas Komisijas ieteikuma (5. pants). *PCCL* ir pieejama tikai tām dalībvalstīm, kuru ekonomikas un finanšu situācija joprojām ir pamatā stabila un kuras atbilst saskaņotajam atbilstības kritēriju kopumam. *ECCL* ir pieejama tām dalībvalstīm, kas neatbilst dažiem atbilstības kritērijiem, kas nepieciešami, lai iegūtu *PCCL*, bet kuru vispārējā ekonomikas un finanšu situācija ir stabila. Turklāt attiecīgajām dalībvalstīm jāpieņem korektīvi pasākumi. Tām būtu jācenšas izpildīt atbilstības kritērijus, kuri tiek uzskatīti par neizpildītiem, un nodrošināt līdzsvarotu maksājumu bilances pozīciju, vienlaikus nodrošinot pastāvīgu to atbilstības kritēriju ievērošanu, kas tika uzskatīti par izpildītiem, kad kredītlīnija tika piešķirta.

Dalībvalstij piemēro pastiprinātu uzraudzību, ja tā saņem finansiālo palīdzību piesardzības pasākumu veidā, kas nodrošinātu ātru normālas situācijas atjaunošanos un aizsargātu citas dalībvalstis pret iespējamu plašāku negatīvu ietekmi (6. pants). Šī pastiprinātā uzraudzība iekļauj plašāku Komisijas pieeju informācijai, kas nepieciešama attiecīgās dalībvalsts ekonomiskās, fiskālās un finansiālās situācijas ciešai pārraudzībai un Komisijas regulārajiem ziņojumiem. Dalībvalsts, kas tiek pastiprināti uzraudzīta, veic pasākumus, kas vērsti uz ekonomisko grūtību potenciālo avotu novēršanu.

Jaunajā regulā arī tiek mēģināts saskaņot vairākas svarīgas procesuālās darbības ar gaidāmo LESD 136. pantā balstīto regulu, kas vērsta uz dalībvalstīm saspringtā finansiālā situācijā. Mērķis ir nodrošināt pēc iespējas vienlīdzīgākus konkurences apstākļus starp visām ES programmas valstīm neatkarīgi no tā, vai tās pieder euro zonai, vai ne. Pārskatītā regula paredz aizstāt vairākus pārraudzības pasākumus saskaņā ar pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru (DNP) un Eiropas pusgadu ar makroekonomiskās korekcijas programmu un tās pārraudzību (7. un 9. pants). Ņemot vērā makroekonomiskās korekcijas programmas visaptverošo raksturu, tā var aizstāt dažas ekonomiskās un fiskālās uzraudzības procedūras, kamēr ir spēkā korekcijas programma, lai izvairītos no ziņošanas pienākumu dublēšanās. Tādā pašā veidā ar pārskatīto regulu tiek nodrošināta pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūras (PNNP) apturēšana, ja dalībvalstij piemēro makroekonomiskās korekcijas programmu (8. pants) un tai nepieciešama uzraudzības noteikšana pēc palīdzības sniegšanas dalībvalstīm, kas ir atmaksājušas mazāk nekā 75 % no saņemtās finansiālās palīdzības (15. pants).

Visbeidzot, Eiropas Komisijai aizņēmumu un aizdevumu operācijas tiek padarītas nedaudz elastīgākas, lai novērstu iespējamās grūtības iegūt līdzekļus sarežģītas finanšu tirgus situācijas gadījumā (12. pants).

Priekšlikums

PADOMES REGULA,

ar ko izveido mehānismu finansiālas palīdzības sniegšanai dalībvalstīm, kuru naudas vienība nav euro

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 352. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu,

ņemot vērā Eiropas Centrālās Bankas atzinumu,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Līguma 143. pantu Padome – pēc ieteikuma, ko Komisija sniedz pēc apspriešanās ar Ekonomikas un finanšu komiteju (EFK) – var piešķirt savstarpēju finansiālu palīdzību dalībvalstij, kurai ir radušās grūtības vai draud nopietnas grūtības attiecībā uz maksājumu bilanci. Tā attiecas tikai uz tām dalībvalstīm, kuru naudas vienība nav euro (turpmāk "dalībvalstis, kas nav euro zonas dalībnieces"). Tomēr šis noteikums nenosaka instrumentu, kas būtu izmantojams paredzētās savstarpējās finansiālās palīdzības piešķiršanai.
- (2) Nepieredzētā globālā krīze, kas skārusi pasauli iepriekšējo trīs gadu laikā, ir radījusi nopietnu kaitējumu tautsaimniecības izaugsmei un finanšu stabilitātei un izraisījusi dalībvalstu budžeta deficīta un parāda situācijas spēcīgu pasliktināšanos, liekot vairākām dalībvalstīm meklēt finansiālo palīdzību.
- (3) Noteikumiem attiecībā uz finansiālās palīdzības piešķiršanu dalībvalstīm, kas nav euro zonas dalībnieces, un attiecībā uz pārraudzību būtu jābūt saskaņotiem ar tiem, kas ir piemērojami dalībvalstīm, kas ir euro zonas dalībnieces, jo īpaši ar tiem, kas ir noteikti Regulā par to euro zonas dalībvalstu ekonomiskās un budžeta uzraudzības pastiprināšanu, kurās ir vai kuras apdraud finansiālās stabilitātes grūtības, ar dažiem nepieciešamajiem koriģējumiem, kuru mērķis ir ņemt vērā atšķirības Līguma noteikumos, kas ir piemērojami dalībvalstīm, kuru naudas vienība nav euro, un ierobežotāku ekonomisku un finansiālu savstarpējo saistību. Komisijai, piemēram,

nebūtu jābūt iespējai piemērot dalībvalstij pastiprinātu uzraudzību, ja attiecīgā dalībvalsts nesaņem finansiālu palīdzību.

- (4) Finansiālās palīdzības piešķiršanai būtu jābūt saistītai ar attiecīgās dalībvalsts ekonomisko un fiskālo uzraudzību. Šīs uzraudzības intensitātei būtu jābūt samērīgai ar attiecīgās valsts finanšu grūtību pakāpi, un tajā būtu jāņem vērā saņemtās finansiālās palīdzības veids, kas var būt gan tikai piesardzības pasākums, pamatojoties uz atbilstības nosacījumiem, gan pilna makroekonomiskās korekcijas programma, kurā paredzēti stingri politikas nosacījumi.
- (5) Dalībvalstij būtu jāpiemēro pastiprināta uzraudzība, ja tā saņem finansiālo palīdzību piesardzības pasākumu veidā, kuru mērķis ir nodrošināt ātru normālas situācijas atjaunošanos un aizsargāt citas dalībvalstis pret iespējamu plašāku negatīvu ietekmi. Šai pastiprinātajai uzraudzībai būtu jāiekļauj plašāku Komisijas pieeju informācijai, kas nepieciešama attiecīgās dalībvalsts ekonomiskās, fiskālās un finansiālās situācijas ciešai pārraudzībai un regulārajiem ziņojumiem EFK.
- (6) Vēl vairāk būtu jāpastiprina to dalībvalstu ekonomikas un finanšu situācijas uzraudzība, kuras ir saņēmušas aizdevumu. Tajā būtu jāietilpst makroekonomiskās korekcijas programmas izveidei. Ņemot vērā šādas programmas visaptverošo raksturu, citas ekonomiskās un fiskālās uzraudzības procedūras būtu jāaptur, kamēr ir spēkā šī programma, lai izvairītos no ziņošanas pienākumu dublēšanās.
- (7) Lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un pārskatatbildību, būtu jāparedz noteikumi, kas veicinātu dialogu starp Eiropas Savienības institūcijām, jo īpaši starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju, par šīs finansiālās palīdzības īstenošanu.
- (8) Lēmumā par dalībvalsts un tās makroekonomiskās korekcijas programmas neatbilstību būtu jāparedz arī apturēt Savienības līdzekļu maksājumus vai saistības, kā paredzēts 21. panta 6. punktā Regulā (ES) Nr. XXX, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, uz kuriem attiecas vienotais stratēģiskais satvars, un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1083/2006.
- (9) Pilnvaras pieņemt atsevišķus lēmumus, lai piemērotu šo regulu, būtu jāīsteno Padomei, kā noteikts Līguma 143. panta 2. punktā.
- (10) Eiropas uzraudzības iestāžu, kas izveidotas ar Regulām (EK) Nr. 1093/2010, (EK) Nr. 1094/2010 un (EK) Nr. 1095/2010, darbības jomai nav jāpārkāpj robežas, kas noteiktas katras minētās regulas 1. pantā.
- (11) Šīs regulas, ar ko paredz noteikumus Savienības finansiālās palīdzības piešķiršanai dalībvalstīm, kas nav euro zonas dalībnieces, pieņemšanai Līgums paredz vienīgi tās pilnvaras, kas noteiktas 352. pantā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo regulu izveido mehānismu Savienības finansiālās palīdzības sniegšanai, kuru saskaņā ar Līguma 143. pantu var piešķirt dalībvalstij, kurai ir grūtības vai kuru nopietni apdraud grūtības saistībā ar tās maksājumu bilanci.
2. Šī regula attiecas uz tām dalībvalstīm, kuru naudas vienība nav euro.

2. pants

Savienības finansiālā palīdzība

1. Savienības finansiālā palīdzība var būt šāda:
 - (a) aizdevums;
 - (b) kredītlīnija piesardzības pasākumu veidā (*PCCL*), kura ir balstīta uz atbilstības kritērijiem; vai
 - (c) kredītlīnija ar pastiprinātiem nosacījumiem (*ECCL*), kura ir balstīta uz atbilstības kritērijiem un jauniem politikas pasākumiem.
2. Tālab Komisija ir pilnvarota Eiropas Savienības vārdā slēgt aizņēmuma līgumus kapitāla tirgos vai ar finanšu iestādēm.
3. Kopējā aizdevuma vai kredītlīniju summa, ko saskaņā ar šo regulu var piešķirt dalībvalstīm, nepārsniedz 50 miljardus eiro pamatkapitāla.
4. Ja dalībvalsts vēršas ārpus Savienības pēc tādas finansiālas palīdzības, kura saistīta ar ekonomikas politikas nosacījumiem, tad attiecīgā dalībvalsts vispirms apspriežas ar Komisiju. Komisija izskata, kādas ir iespējas saskaņā ar Savienības finansiālās palīdzības mehānismu, un pārbauda plānotās ekonomikas politikas nosacījumu saderību ar pasākumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz Līguma 121. un 126. pantu, un visiem tiem tiesību aktiem, kas pieņemti uz minēto pantu pamata. Komisija informē EFK par konstatētajiem faktiem.

3. pants

Aizdevumu piešķiršanas nosacījumi un procedūra

1. Dalībvalsts, kas vēlas saņemt aizdevumu, paziņo par to Komisijai, Eiropas Centrālajai bankai (ECB) un EFK.
2. Komisija saziņā ar ECB un, kad vien iespējams, ar SVF novērtē vispārējās valdības parāda ilgtermiņa un attiecīgo dalībvalstu pašreizējās vai potenciālās finanšu vajadzības un nosūta šo novērtējumu EFK.
3. Attiecīgā dalībvalsts, vienojoties ar Komisiju, kas darbojas saziņā ar ECB un, kad vien iespējams, ar SVF, sagatavo projektu makroekonomiskās korekcijas programmai, kurā ir ietvertas politikas prasības un kuras mērķis ir atjaunot līdzsvarotu maksājumu bilances pozīciju un tās spēju sevi pilnībā finansēt finanšu

tirgos. Makroekonomiskās korekcijas programmas projektā pienācīgi ņem vērā ieteikumus, kas adresēti attiecīgajai dalībvalstij saskaņā ar Līguma 121., 126. un 148. pantu, un šīs dalībvalsts darbības šo ieteikumu īstenošanai un izvirza mērķi paplašināt, nostiprināt un padziļināt prasītos politikas pasākumus.

4. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu Komisijas ieteikuma var nolemt piešķirt aizdevumu attiecīgajai dalībvalstij un šādā gadījumā apstiprina makroekonomiskās korekcijas programmu, kas saistīta ar šo aizdevumu.
5. Lēmumā par aizdevuma piešķiršanu ir ietverta summa, maksimālais vidējais atmaksas termiņš, cenu noteikšanas metodoloģija, maksimālais maksājumu skaits, aizdevuma spēkā esības termiņš, galvenie ekonomikas politikas nosacījumi un citi sīki izstrādāti noteikumi, kas nepieciešami palīdzības īstenošanai.
6. Komisija un attiecīgā dalībvalsts noslēdz saprašanās memorandu (turpmāk "SM"), kurā izklāstīta makroekonomiskās korekcijas programma. Komisija dara zināmu šo saprašanās memorandu Eiropas Parlamentam un Padomei.
7. Komisija saziņā ar Eiropas Centrālo banku (ECB) un vajadzības gadījumā ar Starptautisko Valūtas fondu (SVF) pārrauga makroekonomiskās korekcijas programmas īstenošanas progresu, regulāri dodoties pārbaudes komandējumos. Tā informē EFK reizi ceturksnī. Attiecīgā dalībvalsts pilnībā sadarbojas ar Komisiju un ECB. Tā jo īpaši sniedz Komisijai un ECB visu informāciju, ko Komisija un ECB uzskata par nepieciešamu programmas pārraudzībai. Attiecīgajai dalībvalstij ir arī pienākumi, kas paredzēti 6. panta 2. punktā.
8. Komisija — saziņā ar ECB un, kad vien iespējams, ar SVF — kopā ar attiecīgo dalībvalsti izskata izmaiņas, kas var būt vajadzīgas tās makroekonomiskās korekcijas programmā. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas ieteikuma apstiprina jebkādas izmaiņas, kas veicamas minētajā programmā.
9. Ja, veicot 7. punktā minēto pārraudzību, tiek atklātas būtiskas novirzes no makroekonomiskās korekcijas programmas, tad Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma var nolemt, ka attiecīgā dalībvalsts neatbilst saskaņotajiem finansiālās palīdzības noteikumiem. Savienības finansiālās palīdzības izmaksa saskaņā ar šo regulu tiek apturēta.
10. Vēlākais sešus mēnešus pēc tam, kad pieņemts 9. punktā paredzētais lēmums, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma var nolemt atjaunot izmaksu, ja tā uzskata, ka attiecīgā dalībvalsts atbilst saskaņotajiem finansiālās palīdzības noteikumiem. Ja šāds lēmums nav pieņemts šajā termiņā, turpmāka Savienības finansiālās palīdzības izmaksa saskaņā ar šo regulu netiks veikta.
11. Ja attiecīgajai dalībvalstij ir nepietiekamas administratīvās spējas vai nopietnas grūtības īstenot tās programmu, tā vēršas pēc tehniskās palīdzības pie Komisijas, kura kopīgi ar dalībvalstīm un citām Savienības iestādēm un/vai attiecīgajām starptautiskajām organizācijām var izveidot ekspertu grupas. Tehniskā palīdzība var ietvert pastāvīgā pārstāvja un tehnisko darbinieku norīkošanu, kas konsultētu varas iestādes par korekcijas programmas īstenošanu.

12. Attiecīgā Eiropas Parlamenta komiteja var piedāvāt dalībvalstij piedalīties viedokļu apmaiņā par korekcijas programmas izpildes gaitu.
13. Attiecīgās dalībvalsts parlaments var uzaicināt Komisijas pārstāvjus piedalīties viedokļu apmaiņā par makroekonomiskās korekcijas programmas izpildes gaitu.

4. pants

Kredītliniju piešķiršanas nosacījumi

1. *PCCL* ir pieejama tikai tām dalībvalstīm, kuru ekonomiskā un finansiālā situācija joprojām ir pamatā stabila. Tiks veikts vispārējs novērtējums par to, vai dalībvalsts atbilst *PCCL* saņemšanas nosacījumiem, un par pamatu tiks izmantoti šādi atbilstības kritēriji:
 - (a) Padomes ieteikumu un Padomes lēmumu, kas pieņemti, pamatojoties uz Līguma 121. un 126. pantu, ievērošana. Dalībvalstīm, kurās notiek pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra, joprojām ir pieejama *PCCL* ar nosacījumu, ka tās pilnībā ievēro Padomes ieteikumus saskaņā ar Līguma 126. panta 7. punktu;
 - (b) ilgtspējīgs vispārējās valdības parāds;
 - (c) saistību izpilde saskaņā ar pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūru (PNNP). Valstīm, kurās notiek PNNP, joprojām ir pieejama *PCCL*, ja ir pierādīts, ka tās ir apņēmušās novērst Padomes konstatēto nelīdzsvarotību;
 - (d) rezultātu izklāsts attiecībā uz piekļuvi kapitāla tirgiem ar pieņemamiem noteikumiem;
 - (e) ilgtspējīga ārējā pozīcija;
 - (f) nav banku maksāspējas problēmu, kas radītu sistēmiskus draudus banku sistēmas stabilitātei.
2. *ECCL* ir pieejama tām dalībvalstīm, kas neatbilst dažiem nepieciešamajiem atbilstības kritērijiem, lai iegūtu *PCCL*, bet kuru vispārējā ekonomikas un finanšu situācija ir stabila. Attiecīgā dalībvalsts pēc apspriešanās ar Komisiju un ECB sagatavo korektīvus pasākumus, kuru mērķis ir:
 - (a) izpildīt 1. punktā minētos atbilstības kritērijus, kas tiek uzskatīti par neizpildītiem; un
 - (b) nodrošināt pastāvīgu citu 1. punktā minēto atbilstības kritēriju ievērošanu.

5. pants

Kredītliniju piešķiršanas procedūra

1. Dalībvalsts, kas vēlas, lai tai piešķirtu kredītliniju, paziņo par to Komisijai, ECB un EFK.

2. Komisija saziņā ar ECB un, kad vien iespējams, ar SVF novērtē vispārējās valdības parāda ilgtspēju un attiecīgo dalībvalstu pašreizējās vai potenciālās finanšu vajadzības un nosūta šo novērtējumu EFK.
3. Komisija saziņā ar ECB novērtē, vai attiecīgā dalībvalsts atbilst 4. pantā minētajiem nosacījumiem attiecībā uz *PCCL* vai *ECCL* pieejamību.
4. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas ieteikuma nolemj piešķirt *PCCL* vai *ECCL* uz sākotnēju viena gada laikposmu. Lēmumā piešķirt kredītlīniju ir ietverta summa, kredītlīnijas pieejamības likme, cenas, kas piemērojamas līdzekļu atbrīvošanai, spēkā esības termiņš, izmantotā aizdevuma maksimālais vidējais atmaksas termiņš un citi noteikumi, kas nepieciešami palīdzības īstenošanai. Lēmumā par *ECCL* piešķiršanu ietver arī aprakstu par korektīviem pasākumiem, kas tiks veikti saskaņā ar 4. panta 2. punktu.
5. Komisija un attiecīgā dalībvalsts noslēdz SM, kurā ir izklāstīti nosacījumi saistībā ar kredītlīniju.
6. Pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma Komisija var divreiz nolemt atjaunot kredītlīniju, katru reizi uz sešiem mēnešiem, pēc EFK informēšanas par novērtējumu par atbilstības kritēriju ievērošanu.
7. Ja kredītlīnija ir piešķirta, Komisija pārbauda, vai tiek nodrošināta pastāvīga atbilstības kritēriju ievērošana, un reizi trijos mēnešos informē EFK par konstatētajiem faktiem. Komisija atkārtoti novērtē kredītlīnijas piemērotību, ja tā tiek izmantota. Ja, pamatojoties uz novērtējumu, Komisija secina, ka kredītlīnija vairs nav lietderīga attiecīgās dalībvalsts grūtību risināšanai, Padome, rīkojoties saskaņā ar Komisijas ieteikumu, var nolemt izbeigt kredītlīnijas pieejamību un ieteikt attiecīgajai dalībvalstij iesniegt aizdevuma pieprasījumu saskaņā ar 3. pantā noteikto procedūru.
8. Ja tiek piešķirta *ECCL* vai izmantota *PCCL*, kredītlīnijas pieejamības periodā dalībvalstīm piemēro pastiprinātu uzraudzību saskaņā ar 6. pantu.

6. pants

Pastiprināta uzraudzība

1. Dalībvalsts, kurai piemēro pastiprinātu uzraudzību, apspriežoties un sadarbojoties ar Komisiju, kas rīkojas saziņā ar ECB, Eiropas uzraudzības iestādēm (EUI), Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju (ESRK) un vajadzības gadījumā SVF, pieņem pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt līdzsvarotu maksājumu bilances pozīciju un izvairīties no jebkādam turpmākajām problēmām saistībā ar tirgus finansējumu.
2. Pēc Komisijas pieprasījuma dalībvalsts, kurai piemēro pastiprinātu uzraudzību,
 - (a) prasītajā biežumā sniedz Komisijai, ECB un attiecīgajām EUI detalizētu informāciju par norisēm valsts finanšu sistēmā. Komisija, ECB un attiecīgā(-s) EUI ievēro konfidencialitāti attiecībā uz saņemto detalizēto informāciju;
 - (b) attiecīgās(-o) EUI pārraudzībā veic stresa testus vai jutīguma analīzes, ko noteikusi Komisija un ECB saziņā ar attiecīgo(-ajām) EUI un ESRK un kas vajadzīgi, lai novērtētu finanšu nozares spēju pretoties dažādiem

makroekonomiskajiem un finanšu satricinājumiem, un detalizēti informē visas minētās iestādes par rezultātiem;

- (c) attiecīgās(-o) EUI veikta īpaša izvērtējuma ietvaros tiek regulāri novērtēta attiecībā uz tās iespējām īstenot banku sektora uzraudzību;
- (d) paziņo visu informāciju, kas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu Nr. 1176/2011 par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību, vajadzīga, lai pārraudzītu makroekonomisko nelīdzsvarotību;
- (e) veic un sniedz pārskatu par visaptverošu neatkarīgu revīziju vispārējās valdības sektora finansēs, to veicot saziņā ar valsts augstākajām revīzijas iestādēm, ar mērķi novērtēt publiskā sektora finanšu pārskatu uzticamību, pilnīgumu un precizitāti pārmērīga budžeta deficīta procedūras nolūkiem. Šajā kontekstā Komisija (*Eurostat*) novērtē to datu kvalitāti, ko saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 679/2010 iesniegusi attiecīgā dalībvalsts;
- (f) sniedz papildu informāciju, kas ļauj pārraudzīt progresu pārmērīga budžeta deficīta novēršanā, ja uz dalībvalsti attiecas Padomes lēmums saskaņā ar Līguma 126. panta 6. punktu.

3. Dalībvalsts, kam piemēro pastiprinātu uzraudzību,

- (a) nekavējoties veic visaptverošu novērtējumu par budžeta izpildi gada laikā vispārējās valdības sektorā un tās apakšsektoros. Finanšu riski, kas saistīti ar valdībai piederošām struktūrām un valdības līgumiem, arī iekļaujami novērtējumā tiktāl, ciktāl tie var ietekmēt pārmērīgu budžeta deficītu. Šā novērtējuma rezultātu nosūta Komisijai un EFK;
- (b) regulāri ziņo Komisijai un EFK par vispārējo valdību un tās apakšsektoriem, budžeta izpildi gada laikā, budžeta ietekmi uz diskrecionāriem pasākumiem attiecībā uz ienākumiem un izdevumiem, valdības ienākumu un izdevumu mērķa apjomiem, kā arī informāciju par mērķu sasniegšanai pieņemtajiem pasākumiem un to veidu. Pārskats ir publiski pieejams.

4. Komisija saziņā ar ECB un vajadzības gadījumā EUI un SVF veic regulārus pārskata komandējumus dalībvalstī, kurai piemēro uzraudzību, lai pārbaudītu rezultātus, kas gūti, īstenojot 1., 2. un 3. punktā minētos pasākumus. Tā reizi trijos mēnešos ziņo EFK par konstatētajiem faktiem un jo īpaši novērtē, vai ir vajadzīgi turpmāki pasākumi. Šie pārskata komandējumi aizstāj Padomes Regulas (EK) Nr. 1467/97 10.a panta 2. punktā paredzēto pārraudzību klātienē.

5. Ja, pamatojoties uz 4. punktā paredzēto novērtējumu, ir secināts, ka vajadzīgi turpmāki pasākumi un attiecīgās dalībvalsts finansiālā situācija būtiskā mērā nelabvēlīgi ietekmē Savienības finanšu stabilitāti, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma var ieteikt attiecīgajai dalībvalstij iesniegt aizdevuma pieprasījumu saskaņā ar 3. pantā noteikto procedūru. Ieteikums un ar tā pieņemšanu saistītais sagatavošanas darbs uzskatāms par konfidenciālu, ja vien Padome nenolemj ieteikumu publiskot.

6. Ja saskaņā ar 5. pantu pieņemtais ieteikums tiek publiskots,

- (a) attiecīgā Eiropas Parlamenta komiteja var attiecīgajai dalībvalstij piedāvāt piedalīties viedokļu apmaiņā;
- (b) attiecīgās dalībvalsts parlaments var uzaicināt Komisijas pārstāvjus piedalīties viedokļu apmaiņā.

7. pants

Atbilstība pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūrai

1. Uzskatāms, ka makroekonomiskās korekcijas programma un izmaiņas tajā saskaņā ar šīs regulas 3. panta 4. un 8. punktu aizstāj konverģences programmas iesniegšanu, kas paredzēta Padomes Regulas (EK) Nr. 1466/97 8. pantā.
2. Ja uz attiecīgo dalībvalsti attiecas ieteikums saskaņā ar Līguma 126. panta 7. punktu par pārmērīga budžeta deficīta novēršanu,
 - (a) uzskatāms, ka šīs regulas 3. panta 4. un 8. punktā paredzētā makroekonomiskās korekcijas programma attiecīgā gadījumā aizstāj arī ziņojumus, kas paredzēti Padomes Regulas (EK) Nr. 1467/97 3. panta 4.a punktā;
 - (b) uzskatāms, ka šīs regulas 3. pantā paredzētās makroekonomiskās korekcijas programmas gada budžeta mērķi aizstāj gada budžeta mērķus, kas atbilstīgi Līguma 126. panta 7. punktam sniegtajā ieteikumā paredzēti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1467/97 3. panta 4. punktu;
 - (c) uzskatāms, ka šīs regulas 3. panta 7. punktā paredzētā pārraudzība aizstāj pārraudzību, kas paredzēta Padomes Regulas (EK) Nr. 1467/97 10. panta 1. punktā un 10.a pantā, un pārraudzību, kas pamato jebkura Regulas (EK) Nr. 1467/97 4. panta 2. punktā paredzētā lēmuma pieņemšanu.

8. pants

Atbilstība makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanas procedūrai

Regulas (ES) Nr. 1176/2011 īstenošanu aptur attiecībā uz dalībvalstīm, kurām piemēro makroekonomiskās korekcijas programmu, ko apstiprinājusi Padome saskaņā ar šīs regulas 3. pantu. Šo apturēšanu piemēro, kamēr ir spēkā makroekonomiskās korekcijas programma.

9. pants

Atbilstība Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadam

Uzskatāms, ka šīs regulas 3. pantā paredzētā pārraudzība aizstāj Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgada uzraudzību un novērtēšanu atbilstīgi 2.a pantam Regulā (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu.

10. pants

Aizdevuma izmaksa

1. Aizdevumu parasti izmaksā pa daļām.
2. Neskarot 3. panta 9. punktu, Komisija lemj par maksājumu atbrīvošanu, pamatojoties uz pārraudzību, kas noteikta 3. panta 7. punktā.

11. pants

Kredītlinijas līdzekļu atbrīvošana

1. Attiecīgā dalībvalsts vismaz 45 dienas iepriekš informē Komisiju par savu nodomu izmantot līdzekļus no savas kredītlinijas. Lēmumā, kas minēts 5. panta 5. punktā, nosaka sīki izstrādātus noteikumus.
2. Pamatojoties uz pārraudzību, kas paredzēta 5. panta 7. punktā un 6. panta 4. punktā, Komisija lemj par līdzekļu atbrīvošanu.

12. pants

Aizņemšanās un aizdošanas darbības

1. Aizņemšanās un aizdošanas darbības, kas minētas 2. pantā, veic euro.
2. Attiecīgā dalībvalsts un Komisija savstarpēji vienojas par nosacījumiem attiecībā uz secīgajiem maksājumiem, ko Savienība veic saskaņā ar finansiālās palīdzības mehānismu.
3. Tiklīdz Padome ir pieņēmusi lēmumu par aizdevumu, Komisija ir pilnvarota aizņemties kapitāla tirgos vai finanšu iestādēs vispiemērotākajā laikā starp plānotajām aizdevuma izmaksas reizēm, lai optimizētu finansējuma izmaksas un saglabātu savu reputāciju kā Savienības emitents finanšu tirgos. Piesaistītos, bet vēl neizmaksātos līdzekļus visu laiku glabā speciālā naudas vai vērtspapīru kontā, kuru pārvalda saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro ārpusbudžeta darbībām, un tos nevar izmantot nekādam citam mērķim, kā tikai tam, lai sniegtu dalībvalstīm finansiālu palīdzību saskaņā ar šo finanšu mehānismu.
4. Ja kāda dalībvalsts saņem aizdevumu, kam ir paredzēta iespēja veikt atmaksāšanu pirms termiņa, un pieņem lēmumu izmantot šo iespēju, Komisija veic vajadzīgos pasākumus.
5. Pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma un ja apstākļi un aizdevuma līgums ļauj samazināt aizdevuma procentu likmi, Komisija var refinansēt visu tās sākotnējo aizdevumu vai tā daļu vai pārstrukturēt atbilstīgos finanšu nosacījumus.
6. Komisija informē EFK par 5. punktā minēto darbību norisi.

13. pants

Izmaksas

Visas Savienības izmaksas, kas rodas katras darbības apstiprināšanā un īstenošanā, sedz attiecīgā dalībvalsts.

14. pants

Aizdevumu pārvaldība

1. Komisija nosaka vajadzīgos pasākumus aizdevumu pārvaldībai ar ECB.
2. Attiecīgā dalībvalsts atver īpašu kontu valsts centrālajā bankā, lai pārvaldītu no Savienības saņemto finansiālo palīdzību. Tā pārskaita pamatsummu un aizdevuma

procentus ECB kontā četrpadsmit *TARGET2* darbdienā laikā pirms attiecīgā maksājuma termiņa.

3. Neskarot Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu 27. pantu, Eiropas Revīzijas palātai ir tiesības veikt jebkādas finanšu kontroles vai revīziju attiecīgajā dalībvalstī, kuras tā uzskata par vajadzīgām saistībā ar minētās palīdzības pārvaldību. Komisijai, tostarp Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai, jo īpaši ir tiesības nosūtīt savus ierēdņus vai pienācīgi pilnvarotus pārstāvjus, lai attiecīgajā dalībvalstī veiktu tehniskas vai finanšu kontroles vai revīziju, ko tā uzskata par vajadzīgām saistībā ar minēto palīdzību.

15. pants

Uzraudzība pēc palīdzības sniegšanas

1. Dalībvalstij, kas saskaņā ar šo regulu ir saņēmusi Savienības finansiālo palīdzību, piemēro uzraudzību pēc palīdzības sniegšanas, kamēr nav atmaksāti minimālie 75 % no finansiālās palīdzības pamatsummas. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma drīkst pagarināt pēc palīdzības sniegšanas veicamās uzraudzības ilgumu.
2. Dalībvalstij, kurai piemēro uzraudzību pēc palīdzības sniegšanas, ir arī pienākumi, kas paredzēti 6. panta 2. punktā.
3. Komisija saziņā ar ECB regulāri veic pārskata komandējumus dalībvalstī, kurai piemēro uzraudzību pēc palīdzības sniegšanas, lai novērtētu tās ekonomisko, fiskālo un finansiālo stāvokli. Tā katru pusgadu ziņo EFK par konstatētajiem faktiem un jo īpaši novērtē, vai ir vajadzīgi korektīvi pasākumi.
4. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma var ieteikt dalībvalstij, kurai piemēro uzraudzību pēc palīdzības sniegšanas, pieņemt korektīvus pasākumus.

16. pants

Atcelšana

Ar šo atceļ Regulu (EK) Nr. 332/2002. Uz palīdzību, kas sniegta, pamatojoties uz minēto regulu, attiecas tās noteikumi, kamēr nav beidzies pieejamības periods un ir palikušas nenomaksātas summas.

17. pants

Pārejas noteikums

15. pantu nepiemēro tām dalībvalstīm, uz kurām šīs regulas spēkā stāšanās dienā jau attiecas pēc programmas darbības beigām veicamā uzraudzība pēc finansiālās palīdzības saņemšanas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 332/2002.

18. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*